

[Melchior]

udenrigspolitik, hvis noget sådant skete, for hvis statsministeren giver et åbent og positivt svar på dette, vil jeg da godt, hvis det kan komme ind under spørgetiden, have sagt, at så har hr. Kjelgaard jo fri bane til at gøre noget sådant, og i så fald vil jeg opfordre ham til at stille sig i spidsen. Jeg kender mange, inkl. mig selv, der gerne vil støtte en sådan henvendelse.

Udenrigsministeren (Anker Jørgensen, fg.):

Jeg kan sige som svar på hr. Melchiors spørgsmål, at jeg kender fortilfælde, hvor danske parlamentarikere – også medlemmer af den tidligere socialdemokratiske regering og også medlemmer af andre regeringer – har skrevet under på sådanne henvendelser, hvori man indstiller bestemte personer til Nobels fredspris. Sådant noget kan naturligvis finde sted. Det, der bare var spørgsmålet her, var, om regeringen som sådan kan gøre det, og her ligger der altså en praksis, som jeg mener det vil være uheldigt at fravige.

Derfor kan jeg kun sige, at selve sagen er der ingen tvivl om regeringens holdning til, det har jeg markeret ved det, jeg har sagt, og det har vi også markeret på det tidspunkt, da denne sag især var fremme i offentlighedens søgelys.

Hermed sluttede spørgsmålet.

10) Til *justitsministeren* af:

Melchior (CD):

»Vil ministeren tage skridt til en midlertidig dispensation fra den for politiet gældende pensionsalder ved det fyldte 63. år?«

(Spm. nr. 59).

Skriftlig begrundelse.

Omsider er det lykkedes at få politisk flertal for en udvidelse af politiets mandskabsstyrke. Imidlertid hæmmes tilgangen af utilstrækkelig kapacitet i uddannelsen. Selv i bedste fald vil det tage 3–5 år, inden styrken kommer op på ønsket antal.

I denne situation bør der gives mulighed for, at politifolk, der ved 63 år falder for etatsens pensionsgrænse, får mulighed for – når helbredsforhold og eget ønske taler derfor – at gøre tjeneste i yderligere 2, 3 eller 4 år. Herved opnås en øjeblikkelig forøgelse af

mandskabet med et antal erfarne politifolk. Disse vil under alle omstændigheder kunne frigøre yngre kolleger til nødvendige opgavers løsning.

Jeg forudsætter, at der ikke sker nogen økonomisk forringelse af ældre politifolks stilling, ved at de indvilliger i at fortsætte ud over det 63. år.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Efter tjenestemandsløven afskediges tjenestemænd fra udgangen af den måned, hvori de fylder 70 år eller opnår den alder, der efter den øvrige lovgivning er foreskrevet som aldersgrænse for vedkommendes stilling, eller de opnår den alder over 60 år, som er fastsat ved aftale.

Jeg kan oplyse, at der for polititjenestemænd gælder en særlig aftale på dette område. Der blev i forbindelse med gennemførelse af politikredsreformen af 1973 indgået aftale med Dansk Politiforbund og Dansk Kriminalpolitiforening om nedsat afgangsalder for visse polititjenestemænd, nemlig polititjenestemænd i lønrammerne 17, 21 og 25. Efter denne aftale nedsættes den pligtige afgangsalder for disse personalegrupper succesivt for hvert år, således at afgangsalderen fra 1981 og til udløbet af aftalen i 1985 er fastsat til 63 år.

Jeg må i besvarelse af spørgsmålet, som hr. Melchior har stillet, sige, at jeg finder ikke grundlag for at indlede forhandlinger om ændring af den netop omtalte aftale. Det er i øvrigt min opfattelse, at vi bl. a. som følge af denne aftale sikrer en hensigtsmæssig aldersfordeling i politiet.

For fuldstændighedens skyld vil jeg nævne, at polititjenestemænd, som afskediges med pension efter det fyldte 60. år, har mulighed for at arbejde i politiet, indtil de fylder 67 år, idet de pågældende kan indtræde i politiets reserve.

Efter min mening har vi med denne ordning sikret en fleksibel løsning, som er til gavn for politiet som sådant, men som også imødekommer et ønske hos en del pensionerede polititjenestemænd om fortsat at kunne bevare tilknytningen til deres hidtidige arbejde.

Melchior (CD):